

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการพูดเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ซึ่งสรุปขั้นตอนผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ ประการแรกเพื่อศึกษาปัญหาในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี และศึกษาถึงปัจจัยด้านเพศ อายุ และสาขาที่สำเร็จการศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กับมีปัญหาด้านใดที่เหมือนหรือแตกต่างกัน ประการที่สอง เพื่อศึกษาความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ ประการที่สาม เพื่อศึกษาความต้องการเร่งด่วนที่ครูต้องการที่จะได้รับการแก้ไขและพัฒนาด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูทุกระดับชั้นที่ได้รับการบรรจุให้เป็นครูในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ได้แก่ระดับชั้นปฐมวัย ประถมศึกษาปีที่ 1-3 ประถมศึกษาปีที่ 4-6 มัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามเพื่อต้องการหาคำตอบในการทำวิจัยในครั้งนี้ไว้ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี คือปัญหาด้านใด โดยกำหนดให้ต่อไปนี้มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของครูชาวไทยว่ามีปัญหาแตกต่างกันอย่างไร

1.1 อายุ

1.2 เพศ

1.3 สาขาที่จบการศึกษา

2. ครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในด้านใด

3. ครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีความต้องการที่จะได้รับการแก้ไข และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านใดอย่างเร่งด่วน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นครูชาวไทยที่ทำการสอนในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรีในทุกระดับจำนวนทั้งสิ้น 300 คน ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้เป็นจำนวนทั้งสิ้น 274 คน คิดเป็นร้อยละ 91.33

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดปรนัยให้ผู้กรอกแบบสอบถามเลือกตอบ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการค้นคว้า ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากตำราอื่น ๆ โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุดในปัจจุบัน สาขาที่จบการศึกษา ระดับชั้นที่ทำการสอน และระยะเวลาในการสอน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาด้านต่าง ๆ ในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่สอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการเร่งด่วนของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เป็นการเรียงลำดับจาก มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการ โรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้ผู้วิจัยได้จัดแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูชาวไทยในทุกระดับชั้นที่ทำการสอนในโรงเรียนด้วยตนเอง

การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากตำรา สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ มาสร้างเป็นแบบสอบถาม และ นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำ พิจารณาให้ข้อเสนอแนะไปหาคุณภาพ และนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับครูชาวไทยในเครือโรงเรียนสังฆมณฑล จันทบุรีที่ไม่ใช่ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่หนึ่งเป็นสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม และการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัม

ประสิทธิภาพ ประเภที่สอง เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้า สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ผลการศึกษาปัญหาในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี

1.ระดับปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเพื่อการสื่อสารของครูอยู่ในระดับปัญหাপานกลาง (2.77) และเมื่อเรียงคะแนนเฉลี่ยตามลำดับของปัญหาจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดพบว่า ครูชาวไทยขาดความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษของครูชาวไทยเป็นอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ ครูชาวไทยคิดว่าครูชาวต่างชาติที่ทำการสอนการพูดให้กับครูชาวไทยเป็นปัญหาหนึ่งที่ทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ทางภาษาเช่นกัน นอกเหนือไปจากนี้แล้วด้านที่มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับน้อยซึ่งหมายความว่า ครูมีปัญหาน้อยคือ ครูชาวไทยมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่าในด้านอายุของครูชาวไทยทุกช่วงอายุมีปัญหาในด้าน การขาดความรู้ด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ไม่แตกต่างกัน เพราะเมื่อเปรียบเทียบอายุของครูชาวไทยทุกช่วงอายุแล้วพบว่าระดับของปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกช่วงอายุ นอกเหนือจากนี้แล้วผู้วิจัยยังพบอีกว่า เพศ ไม่ได้เป็นปัญหาที่เป็นตัวกำหนดให้มีผลต่ออุปสรรคในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพราะทั้ง เพศชาย และเพศหญิง มีปัญหาในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลางซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหাপานกลางไม่แตกต่างกันในด้านที่ครูชาวไทยขาดความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ

สิ่งที่พบในงานวิจัยครั้งนี้ นอกเหนือจากอายุ และ เพศ ที่ไม่มีผลกระทบต่อระดับปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรีแล้ว ผู้วิจัยยังพบอีกว่า สาขาที่ครูชาวไทยสำเร็จการศึกษามานั้น ไม่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของครูชาวไทย เนื่องจากครูชาวไทยที่จบระดับชั้นปริญญาตรี ร้อยละ 79 มีระดับของปัญหาอยู่ในระดับปาน

กลางทั้งสิ้นซึ่งเป็นระดับปัญหาในการขาดความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติอยู่ในระดับ 0.01

2. ความต้องการของครูไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรีในด้านความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้นั้นผู้วิจัยพบว่าครูชาวไทยมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองในด้านการพูดเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด พบว่าครูชาวไทยต้องการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในโรงเรียนกับชาวต่างชาติ ในด้านสนทนาในชีวิตประจำวันในเรื่องทั่ว ๆ ไป รองลงมาเป็นความต้องการที่สื่อสารกับชาวต่างชาติให้เข้าใจกันในด้านวิชาการ และในด้านงานหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับครูชาวต่างชาติ นอกเหนือไปจากนี้ครูชาวไทยยังมีความต้องการที่จะสื่อสารกับนักเรียนในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษในด้านการสนทนาเรื่องทั่ว ๆ ไป กับนักเรียนในห้องเรียนเป็นลำดับสุดท้าย

3. ความต้องการเร่งด่วนในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยพบว่า ครูชาวไทยต้องการที่จะพัฒนาทักษะการพูดของตนเองอย่างเร่งด่วนในระดับมาก เมื่อเรียงคะแนนจากระดับมากที่สุดพบว่าครูชาวไทยต้องการที่จะสามารถสื่อสารเป็นประโยคยาว ๆ ได้ ต้องการพูดได้อย่างคล่องแคล่ว และมั่นใจ สามารถพูดได้ชัดเจน ออกเสียงได้ถูกต้อง พูดได้ถูกต้องและเหมาะสมตามสถานการณ์และหลักการใช้ภาษาอังกฤษ และยังพบอีกว่ามีครูไทยบางส่วนที่ต้องการเพียงพูดสื่อสารได้ในระดับพอใช้สื่อสารกับนักเรียนและต้องการเพียงพูดได้เฉพาะคำ ๆ เท่านั้นไม่ต้องถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาก็ได้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยขอเสนอแนะประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาและความต้องการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารความต้องการ และความเร่งด่วนในการที่จะได้รับการพัฒนาความสามารถในการพูดเพื่อใช้ในโอกาสต่าง ๆ กันของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา

จังหวัดชลบุรี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลการวิจัยออกเป็น 3 ประเด็นหลัก คือ ปัญหาการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูชาวไทย ซึ่งเป็นการอภิปรายผลทางด้านอายุ เพศ และสาขาที่สำเร็จการศึกษาของครูชาวไทยนั้นว่ามีความสัมพันธ์ในด้านการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างไร และความต้องการที่ครูต้องการได้รับการพัฒนาทักษะการพูดในด้านต่างๆ และประการสุดท้ายเป็นการอภิปรายผลในด้านความต้องการเร่งด่วนที่ครูชาวไทยต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้มีความสามารถความสามารถในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. ปัจจัยด้านอายุ เพศ และสาขาที่สำเร็จการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลการตอบแบบสอบถามพบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิงรวมทั้งสาขาที่สำเร็จการศึกษาไม่เป็นปัญหาในการพูดสื่อสารของครูชาวไทยที่สื่อสารกับชาวต่างชาติ แตกต่างกัน จากข้อมูลที่วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรอันได้แก่ อายุ เพศ สาขาที่สำเร็จการศึกษา พบว่าทุกช่วงอายุ เพศ ซึ่งรวมทั้งเพศชายและเพศหญิง สาขาที่สำเร็จการศึกษาของครูชาวไทยซึ่งส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 79.20 ปัจจัยดังกล่าวเป็นปัญหาอยู่ในค่าเฉลี่ยของระดับปัญหাপานกลางเท่ากัน หรือใกล้เคียงกันในทุก ๆ ด้าน และระดับที่เป็นปัญหาเหมือนกันมากที่สุดคือการขาดความรู้พื้นฐานในด้านการใช้ทักษะภาษาอังกฤษหรือหลักไวยากรณ์ที่ครูควรรู้ ทำให้เป็นปัญหาที่ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างเข้าใจ นอกจากนั้นยังพบอีกว่า ครูที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับปัญหาในด้านพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับครูที่สำเร็จการศึกษาในสาขาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ แล้วพบว่าครูมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษกับครูชาวต่างชาติ ซึ่งอยู่ในระดับปัญหาที่เป็นปัญหาในระดับน้อย ซึ่งตรงกันข้ามกับครูที่จบในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ในงานวิจัยนี้พบว่าเป็นปัญหาในด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง เนื่องจากครูที่สำเร็จในสาขานี้มีเจตคติไม่ดีในการเรียนการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามอันได้แก่ อายุ เพศ สาขาที่สำเร็จการศึกษาของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา ชลบุรีพบว่า มีตัวแปรเพียงตัวเดียวที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ คือสาขาที่สำเร็จการศึกษาของครูที่มีปัญหา

ในด้านพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และแสดงให้เห็นว่า เพศ และช่วงอายุของครูไม่ใช่ปัจจัยและไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูชาวไทย ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลด้านอายุแสดงให้เห็นว่า ครูมีช่วงอายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป มากที่สุด รองลงมาจะเป็นช่วงอายุ 20-30 ปี ส่วนครูที่มีอายุ 35-40 ปีมีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 27.37 ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลดังกล่าวพบว่า ครูชาวไทยส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ จนถึงผู้ใหญ่ตอนต้น (Early adulthood) คือมีช่วงอายุ 20 ปีถึง 40 ปีขึ้นไปซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (Papalia & Olds, 1995) กล่าวว่าวัยผู้ใหญ่มีพัฒนาการทางความคิดสติปัญญาอยู่ในระดับ Formal operations ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญาสมบูรณ์ที่สุด มีความคิดเปิดกว้างจดจำประสบการณ์ในการเรียนรู้ มีลักษณะความคิดสร้างสรรค์ ค้นคว้าปัญหาและการแก้ปัญหา พร้อมทั้งจะเผชิญปัญหา ดังนั้นเมื่อครูมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษต่อการประกอบอาชีพเพื่อต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับนักเรียน ครูชาวไทยจึงพร้อมที่จะเผชิญปัญหาและรู้จักหาแนวทางในการแก้ปัญหของตนได้อย่างมีวิจารณญาณ

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรด้านความสัมพันธ์ทางเพศกับปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แสดงให้เห็นว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในด้านการใช้ทักษะในการพูดของครูชาวไทยที่ทำให้มีความสามารถแตกต่างกัน ครูชาวไทยทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นว่าคุณสมบัติความรู้พื้นฐานในด้านภาษาอังกฤษเป็นปัญหาที่สำคัญที่ทำให้ไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษจึงทำให้เกิดปัญหาด้านทักษะการพูด และมีระดับปัญหาในระดับปานกลาง นอกเหนือจากนี้เพศไม่เป็นปัจจัยที่ทำให้ครูชาวไทยมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ซึ่ง Tanen (1994) กล่าวว่าคุณลักษณะตามธรรมชาติที่แตกต่างกันระหว่างเพศชาย และเพศหญิงส่งผลอย่างมากต่อการใช้ภาษาในการพูด จากการวิจัยครั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างเพศสภาพที่จะทำให้เกิดความไม่สามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเนื่องมาจากสาเหตุที่ครูชาวไทยทุกคนในโรงเรียนอยู่ในวัยที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนในด้านการทำงาน มีสติปัญญาสมบูรณ์ จึงสามารถพัฒนาตนเองและปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติ และใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำสม่ำเสมอได้อย่างไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร สอดคล้องกับ Singleton (1889) ที่ว่า การมีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกับภาษาหรือใช้ภาษามาก ๆ เป็นส่วนที่มีความจำเป็นต่อความสามารถที่จะใช้

ภาษาได้ดีในระดับเดียวกับเจ้าของภาษา ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลอาจกล่าวได้ว่าครูที่มีปัจจัยที่ต่างกันแต่มีปัญหที่เป็นอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอาจจะเนื่องมาจากการที่ครูทุกคนได้ใช้ภาษาหรือใกล้ชิดกับเจ้าของภาษามาก และจำเป็นต้องใช้ภาษาสื่อสารกับชาวต่างชาติ ทุกวันกับนักเรียนในห้องทุกห้องที่ทำการสอน จึงทำให้เกิดความชำนาญและสามารถสื่อสารได้ในระดับหนึ่งจึงมีปัญหที่เป็นอุปสรรคในการพูดสื่อสารไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกันกับ

Stevick (1980) กล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จะสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาใหม่ของตนได้ต่อเมื่อ เรียนรู้้อยู่ภายใต้สภาพที่มีความกลัวน้อยที่สุด และแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการของตนเมื่อต้องการที่จะปรับตัวและพร้อมที่จะเผชิญปัญหา และแก้ไขปัญหา

2. ความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสมุทร ศรีราชา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 พบว่า ครูชาวไทยต้องการใช้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในหลาย ๆ ด้านอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมากในด้านการใช้เพื่อสนทนาในชีวิตประจำวันกับครูต่างชาติในโรงเรียน และต้องการใช้สื่อสารทางด้านการงานวิชาการและงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับครูต่างชาติในโรงเรียน ต้องการให้โรงเรียนจัดหลักสูตรและครูชาวต่างชาติมาสอนการพูดในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chan (2001) ศึกษาเรื่อง ความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับอุดมศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยสรุปว่า นักเรียนต้องการปรับปรุงความสามารถด้านทักษะการพูดเพื่อการศึกษาค้นคว้าทางด้านการงาน และการพูดสนทนาเพื่อใช้ในการงานอาชีพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jaikla (2001) ซึ่งศึกษาความต้องการ และปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพด้านการใช้ภาษาอังกฤษของพนักงานในแผนกประชาสัมพันธ์ แผนกการขายและแผนกต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าในแต่ละแผนกต้องการมีความสามารถใช้ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในการทำงานด้านการประกอบอาชีพมากที่สุด และต้องการให้อาจารย์ชาวไทยและชาวต่างชาติเป็นผู้สอนทักษะการพูด ในงานวิจัยนี้พบว่าครูชาวไทยต้องการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพ เป็นความต้องการที่ความคาดหวังที่จะมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่าง

แท้จริง และมีการตั้งเป้าหมาย จุดประสงค์ชัดเจนในการเรียนเพื่อสามารถสื่อสารกับนักเรียนในห้อง และชาวต่างชาติทั่วไป ซึ่งความต้องการดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลให้ครูได้พัฒนาตามศักยภาพของตนเอง เต็มใจที่จะเรียนภาษาต่อไปในอนาคต ซึ่งเมื่อเรียนแล้วตนเองเกิดความเชื่อมั่นว่าสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักเรียนและชาวต่างชาติได้ จึงต้องการให้ตนเองได้ปรับปรุงและพัฒนาความสามารถของตนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ Robinson (1980) ที่ว่าความต้องการ (Needs) คือสิ่งที่ผู้เรียนภาษาคาดหวังว่าจะได้รับเมื่อเรียนจบหลักสูตรหรือจุดประสงค์ (Objectives) ตามที่ผู้เรียนได้ตั้งไว้ ถ้าผู้เรียนมีความต้องการที่คาดหวังไว้จะทำให้สิ่งที่ต้องการนั้นประสบความสำเร็จได้ และ Brumfit (1984) ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่าความต้องการของผู้เรียนภาษาให้พิจารณาว่า ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาไปใช้ในอนาคต ซึ่งสามารถอธิบายได้จากการวิเคราะห์แบบสอบถามว่า ครูชาวไทยต้องการเรียนภาษาเพื่อใช้สนทนาได้ตอบกับครูชาวต่างชาติ กับนักเรียนในห้อง เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในอนาคตเนื่องจากต่อจากนี้เป็นต้นไปต้องมีนักเรียนต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเข้ามาทำการศึกษาในโรงเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ครูต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนดังกล่าวได้ในระดับที่สื่อสารได้ทั้งในเรื่องชีวิตประจำวัน และในด้านวิชาการซึ่งสอดคล้องกับ Holden (1993) ศึกษาความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในสาขาอาชีพ ซึ่งทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน ได้สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารเพื่อการเจรจาต่อรอง อบรมสัมมนา และอื่น ๆ ที่ตนเองมีส่วนเกี่ยวข้องในงานอาชีพ และต้องใช้ในการประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ เช่นเดียวกับประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งซึ่งมีความต้องการที่จะมีความสามารถในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารกับนักเรียนในห้องเรียน และชาวต่างชาติที่ทำการสอนร่วมกันทั้งในด้านวิชาการ รวมทั้งต้องการสื่อสารกับชาวต่างชาติในเรื่องทั่วไป และในเรื่องชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกันกับ Hutchison and Waters (1994) กล่าวว่าสิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เฉพาะหรือภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ และภาษาอังกฤษเพื่อรายวิชาสำหรับผู้เรียนในระดับสูงมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป เป็นความแตกต่างกันในแง่ที่ว่าผู้เรียนจะเรียนเพื่อมุ่งหวังที่จะมีความสามารถในด้านทักษะตามอาชีพที่ตนเองเกี่ยวข้อง นอกจากนี้จากผลการวิจัยสามารถอธิบายได้ว่าครูชาวไทยมีความต้องการที่จะให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาครูในโรงเรียนเข้ามาช่วยเพื่อเอื้อให้ครูมีความรู้เฉพาะด้าน หรือเฉพาะสาขาที่ครูสอนในระดับที่ตนเองทำการสอน เพราะมีความ

แตกต่างกันในรายวิชา ในระดับที่ครูทำการสอน ทั้งในด้านการใช้คำศัพท์ หรือรูปประโยคต่าง ๆ และต้องการให้ครูชาวต่างชาติสอนการพูดเพื่อสื่อสารเพื่อนำไปใช้ในด้านงานวิชาการได้อย่างเข้าใจกันระหว่างครูไทยและครูชาวต่างชาติโดยมีเป้าหมายเพื่อครูจะได้นำความรู้ที่ได้ไปเพิ่มเติมและใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

3. ความต้องการเร่งด่วนที่ครูชาวไทยต้องการพูดภาษาอังกฤษได้ในระดับที่มีความต้องการมาก

เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ความต้องการเร่งด่วนของครูชาวไทยที่ทำการสอนในทุกระดับชั้นในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรีในด้านความต้องการเร่งด่วนที่จะมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้สนทนาในด้านวิชาการกับนักเรียนทั่วไปในห้อง และในด้านชีวิตประจำวันซึ่งเป็นความต้องการเร่งด่วนในเรื่องที่จะมีความสามารถพูดเป็นประโยคยาว ๆ ได้ พูดได้อย่างคล่องแคล่ว มั่นใจ ชัดเจน ออกเสียงถูกต้อง เหมาะสมตามสถานการณ์ และหลักการใช้ ซึ่งความต้องการเหล่านี้สอดคล้องกับ Chan (2001) ได้วิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับอุดมศึกษาว่า นักเรียนต้องการปรับปรุงความสามารถด้านการพูดเพื่อศึกษาค้นคว้าทางด้านวิชาการ และสนทนาเพื่อใช้ในการงานอาชีพ และยังระบุปัญหาที่เป็นปัญหาระดับมากและต้องการเร่งด่วนที่จะได้รับการพัฒนาคือ นักเรียนขาดความมั่นใจในการพูดในระดับมาก และอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่านักเรียนไม่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและมีความจำเป็นเร่งด่วนต้องได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถในระดับที่สามารถสื่อสารได้เป็นประโยคยาว ๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อมูลที่ได้รับจากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าประเด็นสำคัญที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้นดังนี้

1. การใช้เครื่องมือ การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดสื่อสารของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมุท ศรีราชา จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ซึ่งเป็นครูชาวไทยที่ทำการบรรจุให้เป็นครูในปีการศึกษา 2557 ที่เรียนการพูดกับครูชาวต่างชาติเป็นเวลา 1 ภาคเรียนแล้ว พบว่าในด้านปัญหามีปัญหาไม่

แตกต่างใช้แบบสอบถามปลายปิดเป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในงานวิจัย สำหรับงานวิจัยครั้งต่อไปจะดำเนินการวิจัยกับครูชาวไทยที่ทำการสอนในทุกระดับชั้น โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง เพื่อต้องการศึกษาข้อมูลเชิงลึกที่เป็นปัญหาที่แท้จริงของครูว่าจะไร เป็นอุปสรรคที่แท้จริงที่ทำให้ครู ไม่มีความสามารถในการพูดและฟังเป็นภาษาอังกฤษได้ และจะเป็นแบบสอบถามที่มุ่งประเด็นไปที่ปัญหาที่ครูส่วนใหญ่พบเกี่ยวกับทักษะการพูด และการฟัง

2. กรอบแนวคิดของงานวิจัยครั้งนี้เป็นอายุ เพศ และสาขาที่สำเร็จการศึกษาของประชากร ซึ่งเป็นตัวแปรต้น ในการวิจัยครั้งต่อไปจะเป็นการศึกษาเรื่องความสามารถในการพูดและฟัง ภาษาอังกฤษหลังจากที่ประชากรดังกล่าวได้ทำการเรียนการพูดแล้ว 1 ปีการศึกษา เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาว่าประชากร หรือกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาด้านการฟังชาวต่างชาติพูดไม่เข้าใจเป็นปัญหาด้านใด และแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

บทสรุป

จากผลการวิจัยที่ได้ทำการศึกษาวิจัย สามารถสรุปภายใต้กรอบความคิดวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแยกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ อายุ เพศ และสาขาที่สำเร็จการศึกษาเป็นปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษ ของครูชาวไทยในโรงเรียนคาราสุมทรรศิรราช จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างไร และมีปัญหาในด้านใด ประเด็นสุดท้ายเป็นประเด็นอะ ความต้องการที่ครูชาวไทยต้องการที่จะได้รับการพัฒนา หรือต้องการเร่งด่วนในด้านที่จะมีทักษะการพูดในระดับที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดสื่อสารกับชาวต่างชาติได้

ในประเด็นแรก จากงานวิจัยสรุปได้ว่า อายุ เพศ และสาขาที่ครูสำเร็จการศึกษาไม่มีผลที่เป็นปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแตกต่างมากกว่ากันเพราะ เนื่องจากทั้งอายุ เพศ และสาขาที่สำเร็จการศึกษาเมื่อศึกษาแล้วพบว่าตัวแปรดังกล่าวมีปัญหาที่ทำให้ไม่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน กล่าวคือมีระดับของปัญหาอยู่ในค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ซึ่งอยู่ในระดับปัญหาลานกลางทุกตัวแปร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูชาวไทยมีทัศนคติ เจตคติที่ดี ที่ต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่มีความสามารถ มีอายุที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ พร้อมที่จะได้รับการพัฒนา และแก้ปัญหาและกล้าที่จะเผชิญปัญหา จึงทำให้การวิเคราะห์ผลการวิจัยปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลจากความสามารถนั้นอาจเกิดจากปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งปัจจัยดังกล่าวไม่ใช่ปัจจัยที่เป็น

อายุ เพศ และสาขาที่สำเร็จการศึกษาของครู และเนื่องจากพื้นฐานความรู้ของครูส่วนใหญ่ที่สำเร็จ การศึกษามีระดับการศึกษาอยู่ที่ระดับปริญญาตรีซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กล่าวคือบุคคลใดก็ตามที่มีความใกล้ชิดกับภาษาหรือใช้ภาษาเป็น ประจำจะมีความสามารถที่จะสื่อสารกับเจ้าของภาษาเหมือนเจ้าของภาษา หรือใกล้เคียงกับเจ้าของ ภาษา นอกเหนือจากนี้แล้วความต้องการของครูชาวไทยที่ต้องการให้ตนเองได้พัฒนา และมี จุดประสงค์ในการที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีความสามารถในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่าง ชัดเจน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา ต่อครูผู้สอน และความจำเป็นต้องใช้ความรู้ความสามารถใน การพูดเพื่อประกอบอาชีพ เพื่อให้ความรู้กับนักเรียน และต้องสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ สนทนากับนักเรียนที่ตนเองสอนอยู่เป็นภาษาอังกฤษทุกวัน ทุกวิชาดังนั้นปัจจัยในด้าน เพศ อายุ และสาขาที่สำเร็จการศึกษา ไม่มีผลที่แตกต่างกันในด้านปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และนอกจากนี้จากการศึกษาวิจัยยังพบอีกว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้ครูชาวไทยไม่มี ความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษคือครูไทยขาดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็น ระดับปัญหาปานกลางของทุกเพศ ทุกช่วงอายุ และทุกสาขาที่ครูสำเร็จการศึกษา ปัญหาที่พบส่วน ใหญ่เป็นปัญหาในด้านไม่สามารถพูดได้ตอบโต้ถ้าชาวต่างชาติพูดสื่อสารเป็นข้อความ หรือ ประโยคยาว ๆ เพราะ ฟังไม่ทัน ไม่เข้าใจสำนวน ขาดความรู้พื้นฐานในด้านการใช้ไวยากรณ์ ซึ่งอยู่ ในระดับปัญหาปานกลางเท่ากัน

ประเด็นที่สอง จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า ครู ทุกระดับชั้นที่ทำการสอนใน โรงเรียนมีความต้องการและความต้องการเร่งด่วนที่จะได้รับการ พัฒนาการพูดภาษาอังกฤษอย่างมีเป้าหมายเพื่อที่จะให้ตนเองมีการพัฒนาทักษะการพูดในระดับที่ สามารถสื่อสารได้ทั้งนี้เนื่องจากต้องการที่จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในวิชาชีพของตนเอง และเพื่อ อนาคต ทั้งยังมีความต้องการทางด้านที่จะเป็นที่ยอมรับในสังคมว่าเป็นคนที่มีความสามารถสื่อสาร ด้วยการใช้ภาษาอังกฤษได้ ต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับชาวต่างชาติในเรื่องต่าง ๆ ทั้งในด้าน วิชาการ เรื่องทั่วไป และเพื่อนำความรู้ที่มีไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ เป็นความต้องการที่มีเป้าหมาย และต้องการให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจัดให้มีการพัฒนาครูในด้านการ ใช้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อต้องการพัฒนาตนเองอยู่เสมอซึ่งเป็นความต้องการ ระดับมาก นอกเหนือไปจากความต้องการดังกล่าวข้างต้นแล้วครูยังมีความต้องการอย่างเร่งด่วนคือ

ต้องการมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับที่พอสื่อสารได้ ต้องการที่จะมีความสามารถในการพูดที่เป็นประโยคยาว ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจกันนอกเหนือจากถามคำ ตอบคำ ต้องการพูดอย่างคล่องแคล่วมั่นใจออกเสียงชัดเจนเหมือนเจ้าของภาษา หรือแม้กระทั่งครูที่มีปัญหาทางการพูดอยู่ในระดับมากมีความต้องการเร่งด่วนคือต้องการพูดสนทนาได้แม้จะไม่ถูกหลักไวยากรณ์

อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของครูชาวไทย ซึ่งมีตัวแปรที่สำคัญคือ เพศ อายุ และสาขาที่สำเร็จการศึกษาว่าตัวแปรดังกล่าวมีผลทำให้เกิดปัญหาในการพูดต่างกันอย่างไร และปัญหาคือปัญหาด้านใด เป็นการศึกษาประชากรทั้งหมดที่ทำการสอนในโรงเรียนทุกระดับชั้น ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 เป็นการศึกษาเฉพาะภายในโรงเรียน และทำการศึกษากับครูที่ทำการเรียนการพูดกับชาวต่างชาติเป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียนแล้ว ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้จึงไม่มีปัจจัยที่เป็นความแตกต่างในด้านเพศ อายุ และสาขาที่ครูสำเร็จการศึกษาที่ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการพูด เพราะครูได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและใช้ทักษะการพูดกับนักเรียนในห้องกับชาวต่างชาติทุกวัน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยต้องการศึกษาเชิงลึกโดยการใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างกับกลุ่มตัวอย่างที่สอนในทุกระดับชั้น ในด้านทักษะการพูด และการฟัง โดยกำหนดตัวแปรเป็นความสามารถใน 2 ทักษะดังกล่าวและศึกษาความสามารถของครูในกลุ่มนี้ว่ามีการพัฒนาความสามารถด้านการพูดหรือการฟังเพิ่มขึ้นด้านใด ภายใต้ขอบเขตการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบว่าเมื่อมีทักษะการพูดที่อยู่ในระดับดีแล้วจะมีปัญหาในด้านทักษะการฟังอยู่ในระดับใด